

10

phụ trang

Ở phần cuối của sách *Bên Kia Cửa Tử*, trước phần tổng kết có nói: Phải đọc ba lần bốn bản văn số 1, 2, 3, và 4 trước khi đọc Bát-nhã để chấm dứt. (Xin xem lại phần cuối chương tám.) Sau khi xem xong bốn bản văn đó, chúng tôi thấy bản số 2 và 4 phần nhiều lặp lại các ý đã diễn đạt trong bản văn chính nên phần phụ trang này chúng tôi lấy một số ý của phần phụ lục chứ không dịch như các chương trước.

Để giúp quý vị đọc giả dễ nhớ, chúng tôi xin chuyển phần phụ lục này thành phụ trang bằng văn vần.

CẦU XIN CHƯ PHẬT VÀ BỒ-TÁT GIA HỘ

Sau khi dâng hương lên chư Phật và Bồ-tát, thắp 5 cây hương (biểu thị năm nguyện) đưa ngang trán và niệm thành đọc các lời sau đây:

Cầu xin chư Giác-ngộ mười phương
Sẵn đủ Từ-bi và Trí-tuệ,
Xin chư vị xuống ban cho ân huệ,
Vì xót thương mà chẳng kể đêm ngày
Vì xót thương mà thọ dụng các phẩm vật này
Để cứu giúp cho chúng sinh lầm lỡ.
Xin chư vị tận tình giúp đỡ
Để cho người về thế giới bên kia
Tên là ... (đọc thầm tên người chết) ...
Đang cô đơn và đau khổ phải chia lìa,
Được bình tĩnh để biết mình đã chết;
Không còn phải vẩn vương gì nữa hết:
Tiền tài, danh vọng, nhà cửa, vợ (hoặc chồng) con.
Của thế gian cõi tạm đã chẳng còn
Thì lưu luyến chỉ là dây ràng buộc
Được bình tĩnh để tinh thần sáng suốt
Biết chọn màu theo ánh sáng trong lành,
Và rứt rờ của Phật-đà, Bồ-tát;
Không yếu đuối chạy theo màu nhợt nhạt,
Để đi về sáu cõi luân hồi,

Phải lang thang, khiếp hãi không thôi,
Bởi nghiệp ác dày vò và ám ảnh.
Được bình tĩnh để vượt bao cảnh giả
Tự biết mình thực tánh vốn chơn không;
Tự biết mình với chư Phật vốn đồng
Nay phải khổ vì *tham, sân, si* ái nhiễm
Nay muốn thoát mọi nẻo đường ác hiểm
Phải theo về nương dựa *Phật, Pháp, Tăng*.
Quy-y tam Bảo đạo hằng,
Để vào tự tánh vạn năng Phật-đà.
Chúng sanh với Phật không xa,
Xin chư giác-ngộ thuận đà chuyển cho
Để lòng sinh chúng khỏi lo
Được về Tịnh-độ, Tam-đồ tự tiêu.

CÁC LỜI CẦN NHỚ TRONG SÁU THỜI CHUYỂN TIẾP

- 1. Lúc đang sống** với thân người đầy đủ
Phải thấy, nghe, tự nhủ với lòng mình:
Để hiểu rành huyễn hoá kiếp nhân sinh,
Phải thực hiện đủ ba thân cho trọn.
Không, giả, trung, cao siêu hay hèn mọn,
Cùng do mình, phải biết để vươn lên!
Sống làm người mà lười trễ không nên
Phải vào thực chứng, phải nguyên độ-sinh.
- 2. Lúc đang mộng**, biết mình không thực
So với người khi thức, khác chằng nào?
Trong tâm sóng nổi dạt dào
Tâm thường tỉnh biết, khó vào si mê
Thường tịch quang không hề biến chuyển
Dù bên ngoài, tướng hiện đổi dời
Tìm Tâm hiện Tướng mê Đời
Nào ai biết rõ: ai người tỉnh, mê?
- 3. Lúc nhập định**, xa lìa tất cả
Bao tướng tình diễn tả sóng đời
Tâm hằng vô tướng thanh thoi
Bao nhiêu sóng vỗ chẳng rời nước trong.
Những quuyến rũ, ước mong, chiếm đoạt,
Ý hiện về, bỗng thoát biến đi

Ý đời hiển tánh vô vi
Ý là Tâm hiện, Ý đi Tâm còn.
Dấu cho sông lở núi mòn
Muôn đời sông núi vẫn còn núi sông.

4. Lúc tắt thở, thành không thân xác,
Thịt xương này mủn, nát thành tro,
Và tất cả những gì quanh nó,
Cũng vô thường, phải bỏ đi thôi
Bỏ thân là bỏ cả rồi,
Chỉ còn cái biết, luân hồi nữa chi?
Vào Tâm, tự tại vô vi,
Là vào tánh Biết, không đi, chẳng đời.
Là Ta, hay cả Đất Trời,
Không gian, vũ trụ muôn đời sáng trong
Thường tịch chiếu không lòng bỉ thử
Mãi sáng soi: lạnh, dữ rõ ràng
Tự tâm; tịnh-độ thường quang
Không đi, không đến, mơ màng nữa chi?

5. Thân trung ấm đã lìa danh sắc,
Các bóng hình dính mắc vào đâu?
Dấu cho thấy rõ cảnh nào,
Thuần hoà, phần nộ, làm sao hiện hình?
Các tướng tướng phát sinh bởi nghiệp,
Đã phóng ra, phải nhiếp trở vào:
Không tâm, chẳng có vị nào,
Tâm là tất cả, ra vào là ai?
Tâm với Pháp, không hai, hiệp nhất,
Bỏ bóng hình, chẳng mất chẳng còn:
Nước đi từ biển về non,
Mưa rơi, nước hiện, sông còn ra khơi!

6. Muốn trở lại làm người, độ thế,
Phải trụ vào nhất-Thể chơn-Tâm
Từ đây hướng đến phương Nam
Vào nhà cửa rộng, vào mâm vinh quang.
Theo ánh vàng, vào đời tương đối
Mọi tướng hình giả dối hiện ra.
Nơi đâu cũng tạm, gọi là tùy duyên.
Duyên hội tụ, vật liền hiện tướng,

Duyên rã tan, hình tướng chưa tan;
Bởi tâm chấp thủ ẩn tàng
Lìa xa tướng tướng, lại hoàn về Không.
Hiểu biết vậy, để lòng thư thái
Chẳng cầu mong, chẳng mãi đuổi theo
Tuỳ duyên, chẳng ít, chẳng nhiều
Chẳng thường, chẳng dứt, chẳng điều, giảm tăng.
Chẳng phân biệt, Tâm hằng chẳng động,
Sẽ bao dung tuỳ thuận mọi người,
Giúp cho sinh chúng ở đời
Sống cho thuận thảo, người người mến nhau.

7. Sáu thời hạn, trước sau chuyển tiếp

Mãi diễn tuồng trong kiếp làm người.
Nhân sinh đủ cảnh khóc, cười,
Nhục, vinh, thua, được, ... đời đời nối nhau.
Đã biết vật mà sau còn nhiễm?
Để khổ đau xâm chiếm cõi lòng!
Vào thân trung ấm, chớ mong
Trở về cảnh cũ, diễn vòng tử sinh!
Hãy theo Phật quang minh tịch tịnh
Là trở về tự tính chơn thường
Chơn Không chẳng bị tổn thương
Tướng hình mãi cứ phải thường diệt sinh.

Tháng giêng năm Nhâm Thân
(ngày 02 tháng 03 năm 1992)

